

KUBİLAY DESTANI

- Kubilay ve iki bekçinin anısına -

*23 Aralık 1930'dur,
Gece yeşilimsi,
Dağlar ak,
Bir altın çizgi gibi yerle gök,
Gün doğdu doğacak.
Don yoktur ama donmuştur sanki
Sarı yapraklarla kış kocaman bir yüz
Tarla çizgileri ile bir kilim işte
Menemen ovası dümdüz.
Yalancı Mehdi Derviş Mehmet,
Yürümüş Manisa'dan bir sarı su gibi,
Beş on adamıyla Menemen'e varmak üzere
Yılan uykusu gibi.
Düştü Kubilay'ın başsız gövdesi,
Bir çınar dalı gibi yere.
Sarktı yakasından anasından gelmiş
Mavi çiçek mor çiçek bir çevre.
Düştü Kubilay'ın başsız gövdesi
Bir söğüt dalı gibi yere,
Aydınlık aydınlığa yaklaşır iken,
Sonsuzluğa ere ere.
Düştü Kubilay'ın başsız gövdesi,
Bir zeytin dalı gibi yere,
Düştü cebinden bir kitap,
Açıldı göklere...*

Fazıl Hüsnü Dağlarca

(1914 - 2008)